

RR RIDGEBACKEN

BLAD FOR RHODESIAN RIDGEBACK KLUBBEN
Specialklub under Dansk Kennel Klub, Medlem af FDA

Blad 4 - December 2004

INFOSIDEN

Ansvarshavende redaktør: Nada Nikolic
Bladansvarlig: Marianne Grønn Prior
Layout: Lena Carlsson

Tryk: Hvidovre Kopi, Stamholmen 145
2650 Hvidovre, Tlf.: 3649 8584

Materiale indsendes til:
Marianne Grønn Prior, Lydumvej 20, 6830 Nørre Nebel
Tlf.: 7528 7928, Mobil: 5122 8601
E-mail: pedeogkragen@maill.tele.dk

Annoncepriser i Ridgebacken

Helside kr. 400,-
Halvside kr. 200,-
Kvartside kr. 100,-

Betaling af annonce på giro 7 36 04 44.

Ønskes faktura kontakt da venligst kasserer Poul H. Jensen - se RRK's bestyrelse.
Ved spørgsmål angående annoncemateriale, kontakt bladansvarlige Marianne Grønn Prior.

Medlemskab i RRK

Medlemskab af Rhodesian Ridgeback Klubben i Danmark opnås ved indbetaling af kontingent.

Enkelt medlemskab: kr. 275,-
Familiemedlemskab: kr. 325,-

Kontingent indbetales på giro 7 36 04 44.

For at bevare stemmeretten på Generalforsamlingen skal kontingentet være indbetalt senest den 1. marts samme år.

Udvalg under RRK - kontaktperson henviser yderligere

Blad- og PR-udvalg: Marianne Grønn Prior - 7528 7928
Avls- og Sundhedsudvalg: Poul H. Jensen - 6226 6233 og Helle Lauridsen, frivillige medlemmer: Søren Holmgaard
Brugshundeudvalg: Marianne Grønn Prior - 7528 7928, frivillige medlemmer: Lene Tørnkjær, Sonja Olsen, Jette Rye, Stine Rosenbech-Larsen, Dorthe Kristensen og Jo-Ann Nielsen
Udstillingsudvalg: Camilla Kjærulff - 5614 1090 og Nada Nikolic - 3255 6026

Udvalgene består af et bestyrelsesmedlem samt frivillige medlemmer fra klubben.

Regioner i RRK - aktiviteter for medlemmer

Vest: Helle Lauridsen, tlf: 8624 4069 (Århus)
Øst: Sonja Olsen, tlf: 4362 6052 (Vallensbæk)

RRK's bestyrelse

Formand
Nada Nikolic
Dublinvej 25
2300 København S
Tlf. 3255 6026
E-mail: kinyemi@kinyemi.com

Næstformand
Camilla Kjærulff
Flasken 3
2680 Solrød Strand
Tlf.: 5614 1090 / Mobil: 4016 0707
E-mail: jhh@solrod-el.dk

Kasserer
Poul H. Jensen
Vindebyørevej 5
5700 Svendborg
Tlf.: 6222 6233 / 2868 6233
E-mail: buksie@get2net.dk

PR- og bladansvarlig
Marianne Grønn Prior
Lydumvej 20
6830 Nørre Nebel
Tlf.: 7528 7928 / Mobil: 5122 8601
E-mail: pedeogkragen@mail.tele.dk

Sekretær
Helle Lauridsen
Kastedvej 37, Kasted
8200 Århus N
Tlf.: 8624 4069
E-mail: helle@kibutata.dk

Hvalpeanvisning og omplacering

Hvalpe:
Kirsten Hansen
Vojens vej 50
2610 Rødovre
Tlf.: 3641 4490
E-mail: ekmann@jubiiimail.dk

Omplacering:
Margit Sand
Gedhusvej 18
7451 Sunds
Tlf.: 9714 5428
E-mail: ellemosens@vip.cybercity.dk

Optagelse på klubbens hvalpeliste skal ske via kontakt til klubbens hvalpeanviser.
Hvalpeliste kan ligeledes ses på klubbens hjemmeside
<http://www.ridgebackklub.dk>

Forsidefoto: Chessie, ejet af Ane Marie Vilhelmsen

**Deadline Blad 1 2005:
15. februar**

Indhold:

2	Infosiden
3	Sekretærens klume
4	Brandhunde træning
5	Pokalsponsor
6	Bestyrelsesmøde 2. november 2004
7	Regulering af DKK's gebyrer
7	Pas til hund og kat
7	RRK indkalder til GF 2005
8	Stafetten
9	Forskningsprojekt om DS
9	Brugshundeudvalget har fået nye medlemmer
10	Læserbrev: Når nogen trækker i snorene
11	Svar på læserbrev
12	Molekylärgenetiska tester hos hund
14	DS og internationalisering
14	Det skete på Kallerup i sensommeren
16	Mit navn er Supa
20	Årets brugshunde 2004
20	Årets LP1, LP2 og LP3 hund 2004
21	Ridgebacken's Brugs-NEWS
22	Udstillinger, arrangementer og hvalpe-info
23	Kennelsiden

OBS !! OBS !!

Ved enhver betaling til RRK SKAL det fremgå, hvad betalingen dækker og hvem der indbetaler.

Betalinger, der ikke umiddelbart kan identificeres p.g.a. manglende oplysninger, vil blive betragtet som anonymt bidrag til klubben.

Kh Poul

Vi mangler gode billeder.

Har din hund vundet en konkurrence (om det så er bare er kapløbet til madskålen) eller foretaget sig noget andet spektakulært – så send det bedste af dine billeder til bladet.

Marianne Grønn Prior
pedeogkragen@mail.tele.dk
eller 75 28 79 28

NB: Husk at indstille jeres kamera på aller højeste opløsning, hvis I vil sende dem ind til Ridgebacken. Jo højere opløsning, jo større kan billedet gengives. I er også velkomne til at sende papirbilleder ind. Vi skal nok returnere dem.

Sekretærens Klumme

For et par måneder siden blev en ung Boerbol (en Sydafrikansk race med samme rødder som RR'en) taget i forvaring af politiet, da den havde snappet efter en betjent som kom til ejerens arbejdsplads (bar) en sen aften. Jeg ved ikke om hunden var legesyg som ejeren sagde eller aggressiv som politiet mente og heller ikke hvad der videre skete efter den blev evalueret af en dyrlæge (Hvem? Ikke alle dyrlæger er kvalificerede til at mentalteste hunde).

Hvorom alting er – den danske kamphundelov varsler lave tolerance for aggressivitet hos vores hunde: alle hunde, fra alle racer kan blive taget i forvaring og ultimativt forlangt aflivet. Dejligt fordi vi så slipper for kriminalisering af enkelte racer og i stedet kan koncentrere os om at komme de virkelig farlige hunde til livs, men også tankevækkende i en verden, hvor tolerancen generelt bliver lavere og lovene ikke altid bliver brugt i den ånd de er lavet.

Og hvad angår det så os? Vores hunde er jo jordens dejligste, fredeligste og rareste? ikke?

Jeg tror, at tilskuerne ved den sidste Mentalbeskrivelse i Århus er helt enige i ovenstående sætning – men det var beskriverne ikke..... to ud af fem hunde fik testen stoppet, en pga. at den nappede i et spøgelses' lagenklædte rumpe, en anden allerede under hilsemomentet. Begge hundeejere var udmærket klar over, at deres hunde både sprang op og ofte også smånappede i legesituationer og ingen havde overhovedet set det som et problem tidligere.

Mit spørgsmål til medlemmerne er så – hvor mange af jeres hunde tager lige fat om hånden med munden i hilse/ lege situationer? Hvor mange springer lige op og tager fat i en flig af tøjet? Min vurdering er at det er RIGTIGT mange, næsten mere almindeligt end det modsatte hos unghundene.

MEN er det acceptabelt i dag? Bør vi lade vores højt elskede hunde gøre dette? Tænk hvis det næste ærme tilhører en betjent? Jeg synes, det kunne være godt at få en diskussion om dette i klubben, og især at det ville være godt, at vi alle sammen, kælehundeejere som opdrættere og udstillere, øger vores bevidsthed om hvad der er tilfældigt og hvad ikke.

Jeg har taget min beslutning: næste hvalp får simpelthen nul tolerance lige fra starten – mennesker er ikke bidelegetøj.

Helle Lauridsen

Deadlines Blade i 2005:

Blad 2: 01. maj
Blad 3: 15. august
Blad 4: 01. november

Ny omplaceringskoordinator

Margit Sand
Gedhusvej 18
7451 Sunds

tlf. 97 14 54 28
e-mail: ellemosens@vip.cybercity.dk

Den gamle koordinator vinker farvel

Det er med tårer i øjnene, at jeg må afbryde mit virke som klubbens omplaceringskoordinator. Det har været utrolig givende og tilfredsstillende, at være med til at hjælpe Ridgebacks i nød med at finde nye, dejlige familier.

Det har ind imellem været svært ikke at engagere sig for meget; at slippe, når hundene er kommet til deres nye familier. Men hvad andet kan en stakkels omplaceringskoordinator gøre, end at opfordre til at ringe, hvis der op-

står spørgsmål eller hvis man bare har lyst til at fortælle hvordan det går.

Nogle af hundene har fået en plads i mit hjerte. Ikke mindst Supa, som jeg bare faldt pladask for, da hun lagde sig tæt på mig under kaffebordet, ved mit besøg hos familien. Jeg får med jævne mellemrum mails fra Supas nye mor, som fortæller hvor godt det går, og hvilke fantastiske fremskridt hun og Supa har gjort. Og det varmer virkelig.

Jeg har susende travlt i øjeblikket, og efter overtagelsen af layout-tjansen med dette blad, måtte jeg desværre give afkald på noget andet. Men måske er det også på tide, at der kommer "nye boller i suppen".

Jeg ønsker Margit held og lykke med omplaceringsarbejdet fremover, og er ikke i tvivl om, at klubben får en rigtig god koordinator, der ligesom jeg, brænder for at hjælpe alle Ridgebacks.

Tak allesammen for nogle gode omplacerings år!

Mange nytårshilsener
Lena

Brandhunde træning

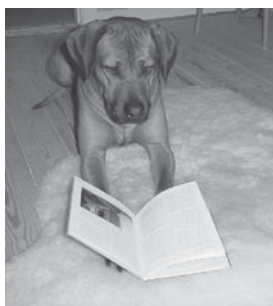
Jeg fik for et par måneder siden et tilbud fra Pedigree klubben om at være med til brandhundetræning. Jeg syntes det lød vældig spændende og slog derfor til med det samme, og vi var så heldige at få plads. Hillerød Brugshundeklub lægger rammerne for træningen, og vi var i krig for første gang lørdag den 12. september.

12. september 2004

Klokken er 13.45 da Cebu og jeg triller ned ad den lille bugtede grusvej til brugshundeclubbens faciliteter i Hillerød. Der er en del biler allerede og en lille flok mennesker og enkelte hunde står afventende...nyankommen de studeres nysgerrigt. Jeg har taget min rygsæk med alle mine brugsgenstande (apport, sele, sporline, vand, etc.) med mig da jeg ikke er klar over hvad der bliver behov. Mine forventninger til træningen i sig selv er ikke super høje idet det jo er et Pedigree tiltag, så jeg forestiller mig en del rek-lamegejl.

Lidt i 14 dukker en journalist fra Berlingske Tidende op (vi er det første hold i Danmark nogensinde og det skal der så laves artikel om).

Formanden for brugsklubben, Finn, byder hende og os andre velkommen, og fortæller så mere om hvad vi kan forvente af kurset.

Første træning gik meget på at finde ud af, om ens hund er til godbid (hvilket Cebu er) eller til legetøj.

Sygdom

Her vil jeg så lige nævne, at Cebu i lang tid (faktisk siden hendes første løbetid/falsk drægtighed for et par

måneder siden) har været meget "flad på batterierne" – jeg har flere gange været til dyrlæge med hende, men uden at vi har kunnet finde noget. Flere har sagt til mig, at Cebu blot er blevet voksen, og at min DAMP hundehvalp ganske enkelt er blevet til en typisk ridgeback der ikke rigtig gider at springe rundt i timevis mere...meen! Jeg kender min hund – og er stædig – så jeg ender med at få taget en blodprøve på Cebu ugen efter første brandhundetræning.

Denne viser, at antal hvide blodlegemer er forhøjet, tydende på en infektion. Afføringsprøver viser, at Cebu har "rævens lungeorm" – og har gået med det i lang tid – så hun får medicin i 20 dage – og vupti! Et styk DAMP teenager dukker op! ;-) Godt nok nød jeg, at hun var så rolig og lydør tidligere, men hvor er det skønt at have sin "rigtige" hund retur! ☺

10. oktober 2004

Anden gang Cebu og jeg er til brandhundetræning. Sidst havde de andre

påbegyndt træningen med røg, så Cebu og jeg var bagefter (da vi var på Fanø i sidste uge).

Vi træner med lidt avispapir tændt i en gammel dåse med huller – eller en omvendt potte – røggilden sættes herefter under en net-cykelkurv, og vi træner så ved siden af kurv, således at hundene vænner sig til at der er røg og begynder at associere røgen med noget sjovt (forstærkningen).

Herefter går vi så videre til dagens emne – nemlig at lægge forstærkeren under en net-cykelkurv, ved siden af røggilden. Her er der mange hunde der "tvivler" – idet de pludselig skal tænke selv – derfor er det vigtigt at gå langsomt frem, og at belønne de mest "usikre" ved blot at kigge hen på kurven.

Cebu går målrettet hen til kurven, kan så ikke lige forstå hvorfor hendes god-

bid ikke bliver givet ved siden af kurven – men efter at have siddet og kigget afventende op på mig (vigtigt at HF er helt neutral, så hunden selv tænker), puffer hun til kurven, således at hun får fat i godbiden – jeg er klar

med klikkeren i det øjeblik hun tog initiativet! ☺ Sikken fest vi holder!

Hjemmeopgaver til næste gang bliver at træne mere med forstærkeren under kurven – hvis hunden ikke er usikker, skal vi til at sætte foden på kurven, således at hunden ikke kan vælte den, og målet er så, at hunde skal markere – helst ved halsgivning for at få sin forstærkning. Vi skal prøve med forskellige former for røggilder – og "skjule" dem under forskellige ting.

Hjemmeopgaver

Hjemmeopgaven går fint – til at begynde med træner jeg blot med at hun skal få fat i godbiden selv. Ved første træningssession er hun meget tændt på dette, så jeg prøver at sætte foden på kurven (så hun ikke kan puffe den væk)...hun prøver ihærdigt, men til sidst kigger hun op på mig og giver fint hals! Klik og godbid! ☺ Endnu et forsøgs pufferen – så fanger hun pointen! ☺

Herefter træner vi, når røggilden er en gammel bøtte, en anden type potte eller står under en kasse istedet for. Jeg prøver også at tænde op med forskelligt materiale. Sempelthen for at hun ikke skal blive vant til kun en type røg. I sidste ende er målet jo at hun skal kunne vække os hvis der kommer røg, og det er jo ikke særlig sandsynligt at røgen vil komme frem under en omvendt potte...☺

23. oktober 2004

Så når vi 3. gang. Denne gang skal hundene reagere på røgen, uden at

deres forstærkning (legetøj eller godbid) befinder sig i umiddelbar nærhed. Det går fint – hun styrer hen til røgen, sætter sig, kigger afventende på mig – hvorefter hun gør – KLIK!, godbid og dyyygtiiiiig!! :-)

Så prøver vi at gemme røggilden i skoven – det vil sige, spillereglerne er ændret, hvorfor jeg ikke kræver helt det samme af hende – vi går et skridt tilbage, således at hun nu blot skal reagere på færten af røg. Det gør hun – sniffer (KLIK! Godbid! ;-), men går så videre. Andet forsøg (røggilde sat et andet sted) - med det samme får hun fært – styrer bevidst hen til røgen, kradser i jorden, kigger op på mig og gør (jeg holdt bevidst igen med at klikke førend hun gøede, idet jeg kunne se at hun havde fattet det) – en gang til – samme succes! :-)

Hjemmeopgaverne bliver at træne indenfor – og det går fint – Cebu op søger og gør nu ad røgen! ☺ Fremover skal vi træne i lagerbygninger, og skal nu til at gemme os under tæpper, så hundene kan "vække" os. Det skal nok blive spændende! :-)

Cebu og jeg fortsætter træningen – og vil berette mere om selve prøven i næste nummer – indtil da, kan I jo selv prøve at træne lidt! ☺

Mange hilsener
Cebu & Stine ☺

Pokalsponsor til Juleudstillingen i St. Merløse.

TIMBER TRÆPLEJE, v/ Rauno Kuby, Slæggerupvej 204, 2640 Hedehusene sagde velvilligt ja til at sponsorere pokaler til BIR og BIM.

Stor tak til Rauno!

Adresseændringer

Er du flyttet, har fået nyt telefonnummer eller vil du bare gerne dele din nye mailadresse med os, så indsend dine nye "data" til klubben.

Poul H. Jensen
buksie@get2net.dk
eller 62226233

Bestyrelsesmøde - 2. november 2004

1. Referat af bestyrelsesmøde i RRK 2/11 2004
2. Tilstede: Poul, Camilla, Marianne & Helle
3. Referat fra sidste møde godkendt og underskrevet
4. Bestyrelsen er blevet omkonstitueret siden sidst, da Rene Skaarup i brev af 31/8 meddelte at han ønskede at trække sig. Helle er indgået som 1.suppleant
5. Indgående post:
 - a. Brev fra Iben Ellebæk – Helle svarer
 - b. 7 HD&AA resultater siden sidst - 7 hofter A, 6 albuer 0, 1 med 1 – FLOT!!!
 - c. DKK udstillingsprogram 2006-7 modtaget, det kan ses på DKK's hjemmeside. DKK's pris stiger til 290,- /hund, RRK's bestyrelse valgte at sætte den op til 300,- kr. også inkludere et katalog i gebyret.
 - d. Brev fra dommer Inga Nordenstedt med tak for dagen i Århus
 - e. Nada er kontakt person i forskningsprojekt vedr. Sinus
 - f. Brev fra DKK vedr. forsikringer, det skal undersøges nærmere om det er nødvendigt
6. Udgående post:
 - a. Kresten Scheel har kontaktet os om støtte til kandidatur til DKK's bestyrelse, brev sendt
7. Urafstemning: Det blev vedtaget at hvalpeanviser skal vælges. 8 stemmer for , 0 imod
8. Blad 3 – Flot blad tak til Lena
9. Blad 4 – GF 16/4 på Fyn
 - a. Udstillingsresultaterne fyldte meget i sidste blad, vi valgte at bringe klassevinderne fremover MEGET gerne med billeder.
10. GF 2005 Camilla og Marianne genopstiller, Kirsten Hansen genopstiller ikke som hvalpeanviser
11. Rapport fra udvalg:
 - a. **Udstillingsudvalg:** Poul laver brev DKK vedr. kommentar fra dommer på udstillingen i Odense
 - b. **Avls og sundhedsudvalg:** Mentalbeskrivelse: det har været umuligt at skaffe beskrivere til afholdelse på Sjælland og utroligt svært i Jylland. Derfor ærgerligt at kun i alt fem var interesserede.
 - c. **Brugshundeudvalget** har 1.møde den 14/11 2004
 - d. **Bladudvalget** havde et spørgsmål om fortsat udsendelse af blade til RR klubber i resten af Norden? Det blev besluttet at sende kun til formændene
 - e. **Regnskab:** Overgang til ny kasserer er gået godt – en enkelt kommentar fra revisor vedr. Boden er taget til efterretning.
 - i. Nye streamers koster 40 kr.
 - ii. Nummerholder af bronze eller messing med RR koster 80 kr.
 - f. **Ny omplaceringskoordinator:** Margit Sand
12. RR-dag Dommer inviteres. Helle og Marianne finder et sted i Jylland hvor vi kan bo i en weekend. F.eks. Camping-center eller lign.
13. Næste bestyrelsesmøde hos Camilla 16/2
14. Webben: Medlemmernes sider skal være opdaterede (min. 12 mdr. siden sidste opdatering) og fakta vedr. hundehold korrekt ellers skal de af
15. Konkurrence vedr. nyt Banner til hjemmesiden skal udskrives

Regulering af DKK's udstillings-, lydighedsprøve- og agility- gebyrer pr. 1. januar 2005

Udstilling

1. hund 290 kr.
2. hund med samme ejer 255 kr.
3. hund og efterfølgende med samme ejer..... 215 kr.

Hvalpeklasse 185 kr.

Senior/veteranklasse 290 kr.

Seniorklasse + anden klasse 290 kr.

Veteranklasse + anden klasse 290 kr.

Bemærk: Her bruges 2 anmeldelsesblanketter á 145 kr.

Uden for bedømmelse (fastsættes af klubber/kredse, men DKK tager) 100 kr.

Junior handling 100 kr.

Fremstilling 290 kr.

Lydighed

1. hund 280 kr.

2. hund 255 kr.

3. hund og efterfølgende med samme ejer..... 225 kr.

Agility

1. start pr. hund..... 100 kr.

Efterfølgende starter med samme hund..... 40 kr.

Der er ikke rabat ved at kombinere tilmelding til udstillingsklasser med tilmelding til lydighed og agility.

Pas til hund og kat

Fra 1. oktober 2004 skal alle hunde og katte have pas, hvis de skal med ud at rejse.

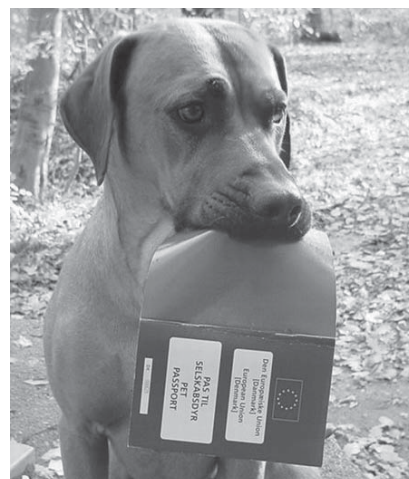
For at kunne rejse til EU-landene undtagen Sverige, England, Storbritannien og Malta, der har særlige regler. Norge ikke er med i EU, men passet bruges også der. HUSK de har også særlige regler.

Følgende skal være opfyldt:

- Dyret skal have en letlæselig øretatovering eller være chipmærket.
- Dyret skal ledsages af et pas udstedt af en dyrlæge, hvori der attesteres, at der er foretaget vaccination mod rabies, mindst 3 uger før afrejse.

Før afrejse til det pågældende land er det en god ide at checke om dyret er rejseklart på www.fvst.dk i god tid.

Go' rejse fra Kali og Lene!

RRK indkalder til

GF 2005

Hermed indkaldes til næste års generalforsamling. Generalforsamlingen vil finde sted vest for Storebælt.

Lørdag d. 16. april 2005 - Kl. 13.00

På valg fra bestyrelsen er:

Nada Nikolic – modtager genvalg

Camilla Kjærulff – modtager genvalg

Marianne Grønn Prior – modtager ikke genvalg

Desuden mangler vi en der har lyst til jobbet som hvalpeanviser idet Kirsten Hansen gerne vil holde med dette erhverv.

Kandidatopstillinger til bestyrelsen og som hvalpeanviser samt forslag til afstemning på GF skal være klubbens formand eller sekretær i hænde **senest d. 15. februar 2005.**

STAFETTEN:

Kito, vores 2. Ridgeback.

Da vi i 1992 måtte sige farvel til vores gamle hunde, Moja en 10½ år gammel Ridgeback han og Samanda en Hovawart tæve på 11½, var vi sikre på, at vi aldrig ville kunne få nogle så gode hunde igen. De var på alle måder perfekte hunde for os, og indtil for nylig var Moja den eneste hund vi alvorligt har haft mistænkt for at kunne drage følgeslutninger.

I 1993 efter 1 år uden hund, faldt valget på en Broholmer, Fenris.

Med ham fik vi 10 gode år, men det var bestemt ikke studentehuen som gjorde ham platfodet. Han var sød, rar, kærlig, elskelig, suveræn til børn og gamle damer, samt meget lydige og modsat ridgebacks MEGET behagesyg.

Efter Fenris var vi ikke i tvivl om, at vi tidligst skulle have hund igen et år senere, i foråret 2004. Til gengæld var vi i tvivl om hvilken race – Hovawart eller Ridgeback!

Langsomt blev overbevisningen om at det skulle være Ridgeback mere klar, men for at være helt sikre måtte vi ud for at se nogle voksne hunde; for hvordan var de nu 20 år efter Moja blev født.

Hvad gør man så, jo man ringer til nogle Ridgeback ejere, og spørger om det er muligt at møde deres hunde.

Som sagt så gjort. Vi skulle til Vestjylland, og fandt frem til Marianne samt Heidi og Thomas, som vi kontaktede inden vi tog af sted. Begge steder fik vi en meget positiv tilbagemelding.

Først blev det til en dejlig gåtur langs klitterne med Marianne og hendes hunde Samson og Kinaya, hvor sidstnævnte sprintede rundt og gjorde "ridgebacking".

På hjemturen besøgte vi Heidi og Thomas med Majani og Akila – vi var nærmest lidt forelskede i Majani da vi tog derfra – han var bare så sød og meget flot.

Tilbage på Sjælland blev vi enige om at tage på udstilling i Ballerup. Det blev skæbnesvangert!

Her mødte vi Buksie. Han kan i den grad snøre folk, selvfølgelig med god hjælp fra hans ejere Netti og Poul, der henviste os til Vivian og Mikkel, som har Inja, der ventede hvalpe med Buksie.

Efter at have mødt Inja, hendes datter Ziso og resten af familien, skete det utrolige – det blev forår den 14. december 2003, den dag hvor vi hentede Kito i Lundeborg.

Kito har fra start været en særdeles selvsikker ung dame, totalt uimponeret over køreturen fra Lundeborg til Birkerød, hvor hun bare indtog sit nye hjem, som om hun altid havde boet her.

Selvfølgelig skulle Kito til hvalpemotionering, og vi startede midt i en meget kold periode i Slotsparken i Hillerød, hvor DKK har hundetræning.

Det viste sig dog hurtigt at det ikke var jordens bedste ide, for det første var det for koldt (syntes Kito), for det andet foregik al træning med godbidder, og dem gad hun ikke have, selv om vi prøvede mange modeller og sidst men ikke mindst var hun totalt uimod-

tagelig for pædagogik; for det eneste hun ville, var at lege med de andre hvalpe, og når det nu ikke var tilladt, så kunne man altid lave ballade for at få gang i den...

Da vi havde været der nogle gange, hvor hun stort set kun forstyrrede træningen for de andre hvalpe holdt vi op. Der er jo ikke grund til at opsøge nederlagene!

Det har været en oplevelse at få en ridgeback tæve, for det er bestemt meget forskelligt fra at have en han. Vores oplevelse er at hannerne, hvis

man giver dem en balle nærmest siger: "O.K. når du nu insisterer, så skal jeg nok gøre som du siger." Nærmest efter devisen – du får ret og jeg får fred!

Kito får totalt tomme øjne: "Det kan da ikke være mig du taler til på den måde – så er jeg den der er gået!"

Kito har også et noget specielt forhold til vand – det er udmærket til indvortes brug, sjovt at lege med når der vandes have, skæppeskønt når det er

i havet; men regn fy føj, det kan man virkelig ikke byde en ridgeback!!

Nu hvor Kito er fyldt 1 år, er perioderne hvor hun er pædagogisk modtagelig blevet længere, hun kan næsten opføre sig ordentligt til ringtræningen og er stort set en lydig hund. Hun er meget glad, leger gerne med andre hunde og tungekysser alle

de mennesker hun kan komme tæt nok på. hvilket formentlig skyldes at hun ikke kan læse racestandarden, hvor der står at ridgebacks er reserverede.

Når vi får mulighed for det, vil vi begynde at træne Schweiss, for Kito er et rigtig næsedyr, som synes det er alle tiders at gå spor og vi fortsætter

med at gå på udstillinger, så længe vi alle 3 synes det er sjovt...

Eva Hald & Sam jul Jørgensen + Isilwane Inja B,Kito

Så er det op af sofaen og hen til telefonen...

Så nævnt i sidste blad er Nicolette Hilbert's ved at lave et forskningsprojekt om Dermoid Sinus hos Ridgebacks.

RRK's bestyrelse opfordrer til at DU melder din hund til blodprøveudtagning.

RRK arrangerer flere steder i landet en eftermiddag/aften hvor du kan komme med din hund, for at få foretaget en blodprøve.

Der udtages 4 ml. blod som sendes til Nicolette med en kopi af hundens stamtavle. Alt dette foregår konfidentielt, dvs. ingen andre end hundens

ejer for oplysninger om resultatet af blodprøven.

Vi har fået en ca. pris på 200 kr. pr. hund, og RRK støtter med 100 kr., dvs. hver hundeejer skal selv af med ca. 100 kr.

Vi håber at så mange af vores medlemmer har lyst til at deltage, også selvom du er ejer af en hund som ikke skal indgå i avl.

Grundet begrænset tilmelding forlænger vi tilmeldingsperioden og sætter på at afholde prøvetagningerne slut 2004 start 2005.

Følgende personer vil være til stede ved arrangementet, så tilmeld til den person/område som er nærmest dig.

Husk din hunds stambogsnavn samt DKK registrerings nummer:

Århus

Helle Lauridsen
tlf. 86 24 40 69
e-mail helle@kibutata.dk

Varde

Marianne Grønn Prior
tlf. 75 28 79 28
e-mail pedeogkragen@mail.tele.dk

Svendborg

Poul H. Jensen
tlf. 62 22 62 33
e-mail buksie@get2net.dk

Buddinge

Nada Nikolic
tlf. 32 55 60 26
e-mail kinyemi@kinyemi.com

Karlslunde

Camilla Kjærulff
tlf. 56 24 10 90
e-mail mail@solrod-el.dk

Brugshundeudvalget har fået nye medlemmer

Så kom der endelig gang i brugshundeudvalget.....Vi har netop haft vores første "rigtige" møde og vil i nærmeste fremtid forsøge at stable lidt sager på benene.

Første tiltag er Lydigheds Prøver ved Juleudstillingen i St. Merløse som, når I nu læser dette, er overstået – vi glæder os til at se hvordan det går!!!!

Udvalget vil forsøge at koordinere træning indenfor bl.a. lydighed, schweiss og anden form for spor med andre klubber og med tiden forsøge at uddanne egne instruktører indenfor klubben. Vi vil derudover styrke klubben indenfor

Lurecoursing, baneløb, hyggelige gåture og andre sjove aktiviteter.

Vi håber på jeres opbakning, både ved at se jer til arrangementer og måske ved at komme med en hjælpende hånd i ny og næ...

På vegne af Brugshundeudvalget (se hvem vi er på side 2)
Marianne Grønn Prior

LÆSERBREV:

Når "nogen" trækker i trådene

Jeg har en dejlig ridgeback tæve, der opfylder såvel Dansk Kennelklubs (DKKs) som Rhodesian Ridgeback Klubbens (RRKs) kriterier for avlsbrug. Hendes HD og AA resultater er A/O, hun er fysisk sund og mentalt velafbalanceret.

Jeg er medlem af Rhodesian Ridgeback Klubben men får stadig sværere ved at se nogen mening i at være medlem af en specialklub, som tilsyneladende opererer med uofficiel blacklistning af officielt anerkendte kenneler, en klub, jeg oplever, systematisk har forsøgt at forhindre mig i at avle på min tæve, og en klub, der bringer sine egne medlemmer i miskredit og forsøger at intimidere de hanhundejere, der viser interesse for en parring, "nogen" er imod.

Sagen er, at en i specialklubben centralt placeret person tilsyneladende har noget imod den kennel, min hund stammer fra, og at jeg udelukkende har oplevet, klubben/vedkommende modarbejder mig i mine bestræbelser på at finde en avlsgodkendt hanhund til min tæve.

Flere hanhundejere, der umiddelbart har været positivt stemt overfor at lade deres hanhund bedække min hunhund, er således vendt på en tallerken, ligeså snart de - efter at have hørt hvor min hund stammer fra - har konfereret med denne person i specialklubben. Herefter melder hanhundeejerne fra. De vil ikke engang se og selv bedømme min hund, inden de tager stilling til en bedækning,

Som begrundelse får jeg at vide, "der er noget" med hundene fra den pågældende kennel. Når jeg spørger nærmere ind til de ofte vage begrundelser, får jeg samme svar, nemlig at hunde fra denne kennel er aggressive, nervøst anlagte, hofteledsdysplasibefængte og alskens andre ulyksaligheder.

På den baggrund er det fuldt forståeligt, hanhundeejerne står af. Sådanne hunde kan ingen være interesseret i at avle på - heller ikke jeg. Men beskrivelserne svarer ingenlunde til min hund, og det er tankevækkende, at disse entydige, negative og unuancerede begrundelser bliver brugt af alle, der har været i kontakt med den pågældende person i specialklubben. Jeg finder det betænkeligt og beklageligt, at enkeltpersoner på denne måde kan medvirke til at holde avlsgodkendte hunde ude af avlen og dermed tvinge medlemmer ud på markedet for tilfældige forbindelser.

For når man som medlem oplever, at "nogen" trækker i trådene bag kulisserne, og man konstant løber panden mod en mur, selvom man forsøger at leve op til klubbens egne etiske regler, kan konsekvensen blive, man parrer sin tæve med den første tilfældige og muligvis mentalt forstyrrede hanhund, der kommer forbi og sælger hvalpene til dumpingpriser til hvem som helst.

Det kan næppe være i specialklubbens interesse, og det er under ingen omstændigheder i min interesse.

Så da jeg i foråret måtte opgive at få min tæve parret i Danmark, fandt jeg i stedet en avlsgodkendt hanhund i Tyskland. Da min tæve kom i løbetid, var hanhunden imidlertid indisponibel, og jeg måtte igen forsøge mig i Danmark, hvor den første interesserede hanhundeejer sædvanen tro faldt fra efter at have konfereret med "nogen" i specialklubben.

Den næste interesserede hanhundeejer forsøgte forgæves at få min hunhunds HD og AA resultater verificeret i specialklubben, hvilket var umuligt, da klubben på trods af opfordringer til ejerne om at lade deres hunde HD- og AA fotografere havde undladt at offentliggøre min hunds resultater.

Hanhundeejeren fik imidlertid verificeret resultaterne andetsteds, men da "nogen" i specialklubben fornemmede, hanhundeejeren fortsat var

positivt interesseret i min tæve, fik hanhundeejeren med ekspresfart tilsendt en mail, som mistænkeliggør den kennel, min hund kommer fra, bruger nedladende vendinger om min person og indeholder mærkværdige faglige begrundelser imod parring.

Eksempelvis hedder det, at der skal "fanme være grund til at avle på en fem år gammel tæve, der skal være noget helt specielt som vil gøre, at disse hvalpe vil være til forbedring af racen".

Ifølge RRK's etiske regler, § 5, må der ikke avles på en tæve, efter hun er fyldt syv år, så enten skal vedkommende have sine skolepenge tilbage, eller også kan RRK's regler gradbøjes efter enkeltpersoners forgodtbefindende – bare de opererer i nærheden af inderkredsen.

I mailen fremhæves også, at ingen af de ejere, der har købt hunde af den pågældende kennel er aktive med racen "hvilket sætter store spørgsmålstejn ved, om de er i stand til at finde gode hjem til hvalpene". Det er med andre ord ikke nok at sætte sig ind i, hvad det indebærer at have et hvalpekuld og socialisere hvalpene, man skal også socialisere sig selv med specialklubbens inderkreds for at kunne opdrætte og afsætte hvalpe.

Mailen slutter af med en bemærkning til hanhundeejeren om, hun er useriøs, hvis hun tager imod min tæve, og at det, såfremt hun alligevel gør det, "lugter af ren grådighed".

I bedste fald hedder en sådan henvendelse fra en person, der er centralt placeret i en specialklub, kraftig påvirkning af et medlem - i værste fald hedder det noget meget, meget værre.

Trods de mange forhindringer er det nu endelig lykkedes mig at komme i kontakt med flere danske hanhundeejere (dygtige opdrættere/udstillere), der har stølet på egen dømmekraft og har indvilliget i at møde min tæve. Det positive i den forbindelse er, at alle efterfølgende har været ind-

stillet på at lade deres hanhund parre min tæve. Men på baggrund af min oplevelse med Rhodesian Ridgeback Klubben ser jeg frem til bestyrelsens svar på følgende spørgsmål:

- Er det med bestyrelsens vidende og accept, at en person centralt placeret i specialklubben bruger

sin position til at diskriminere godkendte kenneler/almindelige medlemmer samt intimidere andre medlemmer?

- Hvilken garanti har jeg for, at specialklubben vil formidle min tæves eventuelle hvalpe via hvalpelisten på en seriøs og objektiv måde?

Med venlig hilsen
Iben Ellerbæk, Silkeborg

NB: Navnet på den i specialklubben centralt placerede person er mig bekendt.

Svar til Iben Ellebæk

Kære Iben,

Jeg kan forstå, at den person du omtaler i dit brev, er mig.

Jeg beklager meget, at du føler at nogen i klubben modarbejder dig. Da jeg sidder med klubbens stamtavler og HD resultater er der enkelte hanhund ejere som henvender sig til mig når en ukendt tæveejers ringer. Jeg kan ikke "blackliste", men give de oplysninger der er registreret om hunden, bl.a. dens families HD status (i din hunds tilfælde: mor C2, og C og E på faderens side f.eks.) hvilket er det nærmeste RRK kan komme på det af DKK anbefalede HD Indeks, da der ikke bliver nok fotograferede i klubben til et sådant. Det er fuldstændigt korrekt, at jeg ikke havde din tæves HD resultater, men jeg gjorde opmærksom på, at der er to tæver med næsten samme navn og der kunne være en sammenblanding så jeg ikke var sikker. HD resultaterne bliver altid offentliggjort på nettet og jeg kan kun opfordre til at ejerne selv holder øje med at de kommer på, da der absolut kan ske fejl i det frivillige arbejde med registrering og videre sending af papirer.

Så lige til det med "inderkredsen". Hvis du hermed mener den gruppe af folk i klubben som sætter en ære i avlsarbejdet, så er alle velkomne her! Alle der deltager aktivt i arbejdet for at få gode, smukke, sunde Ridgebacks. At møde op til én eneste udstilling for at få den nødvendige 2. præmie, og herefter begynde at avle, er efter min mening ikke en del af dette arbejde.

Velkommen i "inderkredsen" er også alle som blot nyder at være sammen med andre Ridgebacks for at lære mere om racen og se på de mange forskellige måder vores hunde er på. "Inderkredsen" er slet ikke svær at komme ind i, og kræver ikke meget mere end et par udstillinger eller tre, hvor man får snakket hund af hjertens lyst og hørt lidt om hvordan de andres hunde er. Udstillinger er samtidig et sted hvor man kan snakke med hanhundeejerne og se de forskellige typer hanhund og hvordan de opfører sig.

Er man stadig opsat på at avle er en mentalbeskrivelse en god ide. Både for at se de andre hunde og måske få en ide om hvordan ens egen hund opfører sig under stress. Men essensen i avlsarbejdet er, at man sætter sig ind i racen, så man er i stand til at vejlede kommende hvalpekøbere om, hvad de kan forvente. Ikke kun ud fra egen hund men også ud fra racen som sådan.

Du henviser selv til RRK's etiske regler, men du har åbenbart ikke set de allerførste paragraffer:

§ 1 En opdrætters målsætning og ansvar er at opdrætte de sundeste og bedste repræsentanter for racen og have sat sig ind i, hvad det indebærer at have et kuld hvalpe.

§ 2 Hvert kuld skal være resultatet af omhyggelig planlægning, omfattende hensyn til helbred, temperament og racetype. Dyrets interesse skal altid have fortrin frem for personlige og økonomiske interesser.

At have et kuld hvalpe indebærer ikke kun socialisering, men også placering af hvalpene senere hen, RRK har heldigvis et meget lille omplaceringsproblem, men de hunde der bliver omplaceret har ofte samme baggrund: de er hyggekulde fra familier, der måske ikke har været helt i stand til at finde de rigtige familier til hvalpene – eller måske blot til at vejlede de nye familier, når den søde hvalp pludseligt ændrede sig til unghunden fra helvede.

Den omhyggelige planlægning, der omtales i § 2 er i dit tilfælde særdeles svær at få øje på, når man på tre dage får et tilsvarende antal mails fra hanhundeejere med meget forskellige hanner, der er blevet kontaktet af en tæveejers (dig) med en højløbsk tæve.

Helt generelt:

Din tæves alder (5 år) er for mig for gammel til første kuld, det er min private mening, som jeg gerne står ved.

Også som medlem af RRK's bestyrelse mener jeg, at der skal være en særdeles god grund til at avle – altid! Det er efter min mening ikke nok, at hunden har gode hofter og er dejlig i ejerens øjne, eller i ejerens dyrlæges eller træners øjne.

Gå ud og få den evalueret af dem der kender til racen, nemlig udstillingsdommerne og alle de andre som bruger en stor del af deres liv på vores dejlige race – hvis de også synes den er dejlig har man ingen problemer med at finde en god han.

Med venlig hilsen
Helle Lauridsen

Molekylärgenetiska tester hos hund

Katarina Ferm

Idag finns det, enligt den amerikanska kennelklubben, över 300 genetiska sjukdomar hos hund. Många av dessa innebär inte bara ett handikapp utan ofta även lidande och förkortat liv för de individer som drabbas. Dessutom innebär en sjuk hund oro och ledsamhet för ägaren, liksom stora kostnader i form av veterinära utgifter. Ökad kunskap och välplanerat avelsarbete är viktiga förutsättningar för att kunna minimera och så småningom eliminera genetiska anomalier inom en ras. Ett mycket användbart och tillförlitligt verktyg i detta arbete är det molekylärgenetiska testet.

Idag har man identifierat flera sjukdomsalstrande mutationer och utvecklat genetiska tester för ett tjugotal olika anomalier hos ett trettiotal raser. Forskningen inom området är dock mycket intensiv. Nya tester marknadsförs kontinuerligt i världens laboratorier, varför listan på tillgängliga test ständigt blir längre.

Vid Sveriges Lantbruksuniversitet (SLU) pågår för närvarande ett forskningsprojekt kring dermoid sinus (DS)

KATARINA FERM är doktorand vid institutionen för husdjursgenetik, Sveriges Lantbruksuniversitet (SLU) och arbetar i samma grupp som bla. Nicolette Salmon Hillbertz och genetikern Lennart Swenson.

Katarina är också en av medarbetarna i tidningen Hundsport, där hon bland annat skriver referat och artiklar om pågående forskning på hund. I Hundsport nr 9/04 skrev hon om det pågående dermoid sinus-projektet av Nicolette Salmon-Hillbertz.

hos rhodesian ridgeback. Studier av doktorand Nicolette Salmon Hillbertz syftar till att hitta sjukdomens genetiska bakgrund (mutation) och därtill skapa ett enkelt och tillförlitligt test, vilket gör det möjligt att screena individer för sjukdomen.

Varför DNA-testa hunden?

Ett mutationsspecifikt test identifierar sjuka, friska och anlagsbärande individer på ett mycket tillförlitligt sätt. Detta gör att man tidigt, innan symptom ens hunnit visa sig, kan se om hunden ifråga löper risk att själv bli sjuk eller nedärva sjukdomen till sina avkommor. Särskilt viktigt är detta för sjukdomar som är svåra att diagnostisera, debuterar sent (efter avelsdebuten) eller innebär stort lidande för individen ifråga. Lika viktigt är det givetvis att identifiera friska individer eller att kunna utesluta en viss diagnos.

Fördelarna med de genetiska testerna är kanske ändå mest påtagliga för populationen eller rasen som helhet. Genom att kunna se in i hundens "dolda anlag" får uppfödare av rasen ett stort försprång gentemot sjukdomen; möjligheten att genom planerat avelsarbete minimera och så småningom eliminera sjukdomen inom sina linjer och inom rasen som helhet.

Hur använda testresultatet ?

Testet gör det möjligt att bedriva ett målinriktat avelsarbete mot friska individer, utan att man för den skull behöver göra avkall på andra avelsmål och önskvärda egenskaper.

Dermoid sinus nedärvs autosomt recessivt. Detta betyder att både tikar och hannar drabbas av sjukdomen i samma utsträckning (autosomal nedärvning) samt att både mor och far till en drabbad individ är anlagsbärare (recessiv nedärvning).

En individ måste alltså ha två muterade alleler för att sjukdomen skall komma till uttryck, en från sin mor och en från sin far. Detta gör att en anlagsbärande individ inte behöver uteslutas ur aveln, under förutsättning att den paras med en känd icke-anlagsbärare. En sådan parning producerar 50 % fria och 50 % anlags-

bärande, men inga sjuka valpar. En anlagsbärare skall dock inte paras med annan anlagsbärare, då detta resulterar i att 25 % av valparna insjuknar i dermoid sinus. Sjuka individer skall uteslutas ur aveln, eftersom en kombination från en sjuk och en fri hund leder till att hela kullen blir anlagsbärare. I korsningsschemat här nedan ses den teoretiska fördelningen av fria (grå), sjuka (svart) samt anlagsbärande (svart/grå) valpar efter korsning mellan föräldradjur med olika genotyp, då nedärvningen är autosomt recessiv.

Korsningsschema för recessiv nedärvning. I de mindre rutorna syns den teoretiska fördelningen av friska (grå), bärare (svart/grå) och sjuka (svart) valpar efter korsningar mellan föräldradjur med olika genotyp.

Ridgebacken inte ensam

Genetiska sjukdomar förekommer inom de allra flesta hundraser idag, i större eller mindre utsträckning. Många av sjukdomarna är sådana som förekommer även hos människa. Vi delar inte bara hus och tillvaro med våra hundar, utan även mat, omgivningsmiljö och livsstil. Hunden har blivit en avspeglning av det mänskliga levernet. Varför vissa hundraser drabbas av en sjukdom i större utsträckning än andra beror ofta på hur avelsarbetet och populationsstrukturen sett ut under rasens historia. De olika raserna utgör små subpopulationer inom arten hund, de flesta stängda för utomstående påverkan. Detta gör att somliga genetiska sjukdomar blir mer frekvent i vissa raser, medan andra är helt frånvarande.

Exempel från verkliga livet

Hos irländsk setter förekommer den dödliga immunbristsjukdomen CLAD (Canine Leukocyte Adhesion Deficiency), vilken karaktäriseras av mycket svåra och upprepade infektioner hos unga valpar. Forskare lyckades i slutet av 90-talet finna den mutation som orsakar CLAD, varefter man tog fram ett snabbt och effektivt test för att hjälpa uppfödare i avelsarbetet. Uppfödarna tog detta till sig och från den 1 januari 2002 gäller att båda föräldradjuret måste var testade eller hereditärt fria

från CLAD för registrering av dess avkomma. Avel får endast ske mellan två fria individer eller en fri och en anlagsbärare. Valparna efter den senare kombinationen skall alla DNA-testas innan de lämnar uppfödaren. De valpar som är anlagsbärare anläggs med avelsförbud. Genom att följa detta enkla system under ett antal år har frekvensen av CLAD minskat avsevärt inom rasen. Samma tillvägagångssätt har uppfödare av briard när det gäller den ärftliga sjukdomen nattblindhet.

Genomtänkt strategi A och O

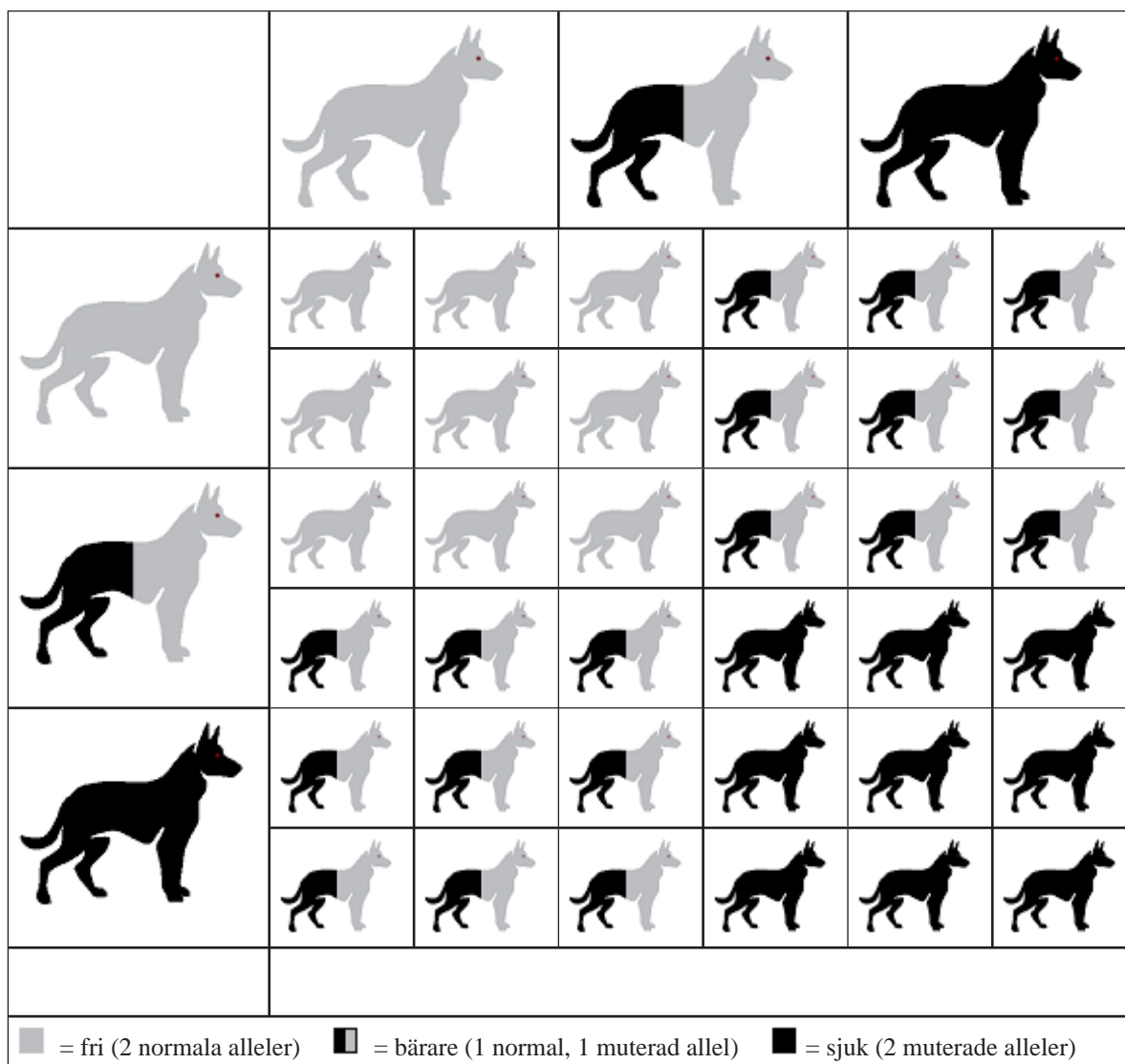
Genom att göra på det här sättet kan man successivt minska förekomsten av en sjukdom, utan att behöva slå ut en stor del av populationens avelsdjur. Att utesluta alla anlagsbärare ur aveln kan leda till "flaskhalseffekt" och minskad genetisk variation om sjukdo-

men är vanligt förekommande inom rasen. Däremot kan man undvika avel med anlagsbärare då en sjukdom är mycket ovanlig inom rasen. Förlusten av att "offra" en populär avelshanne kan då ses som överkomlig i förhållande till den vinst det innebär att undvika spridning av sjukdomen.

Hos Rhodesian Ridgeback är dermoid sinus relativt vanligt. Den gen som orsakar sjukdomen förekommer i stora delar av populationen, varför det vore ett misstag att helt utesluta bärare ur aveln. En liknande situation finns inom rasen bedlington terrier. Där förekommer sjukdomen koppertoxikos i relativt hög grad. Efter att ha fått tillgång till ett genetiskt test, i detta fall ett sk. markörtest, beslutade sig de danska bedlingtonuppfödarna år 2000 att bara bedriva avel med fria individ-

er, dvs. att utesluta anlagsbärare ur aveln. Tre år senare gjordes en vetenskaplig undersökning av den danska bedlingtonpopulationen. Man fann då att den genetiska variationen hade minskat och uppfödarna råddes till att återigen använda bärare i aveln, men naturligtvis enbart i kombination med kända icke-bärare.

Inom avel och genetik finns som bekant inga akuta lösningar. Men genom målinriktat och envist avelsarbete kommer man långt, i synnerhet om man har turen att ha tillgång till de rätta verktygen.

Dermoid sinus och internationalisering

Nicolette Salmon Hillbertz

Under september, 2004, fick jag förmånen att åka till Rhodesian Ridgeback World Congress, Texas (USA) för att presentera de resultat som framkommit avseende nedärvningsmönstret av Dermoid sinus¹. Projektet mottogs mycket positivt och många frågor genererades under den tid som var tillgänglig för diskussion. Dagarna efter presentationen upptogs majoriteten av tiden med att besvara alla möjliga frågor gällande DS-projektet. Ett fantastiskt intresse uppvisades då veterinärer, klubbrepresentanter, uppfödare och hundägare från världens alla hörn undrade om de kunde bidra med DNA-prover från deras RR hundar.

Det var ett oerhört lyft att få vara närvarande vid kongressen och ta del av det genuina intresset vilket gavs DS-projektet, speciellt gällande möjligheterna att på sikt kunna få tillgång till ett DNA-test och därigenom arbeta för en förbättring av rasens hälsa med avseende på DS. Sedan hemkomsten från USA, har jag haft många kontakter med olika delar av världen gällande diverse samarbeten, både på akademisk- och samhällsnivå. Detta har resulterat i att insamling av DNA från olika delar av världen har påbörjats.

Strax innan världskongressen, påbörjades även ett samarbete mellan de Svenska, Norska och Danska RR-klubbarna (Finland har nyligen kontaktats). Detta samarbete är nu etablerat och kontaktpersonerna för respektive RR klubb är: Ulla Thedin (Sverige), Susan Clayborough (Norge) och Nada Nikolic (Danmark). Målen är att i) öka kunskaperna kring DS och ii) optimera logistiken avseende insamlingen av fältmaterial inom, samt mellan, våra nordiska länder. DNA-materialet från olika länder kommer att användas tillsammans med de DNA-prover som för närvarande är tillgängliga vid Sveriges Lantbruksuniversitet, Uppsala, Sverige. Insamlingen av fältmaterial kommer fortlöpa fram till slutet av år 2006, så Ert deltagande är givetvis fortfarande högaktuellt och oerhört viktigt. Fördelarna med att fokuserat arbeta med de RR som finns i de Nordiska populationerna är flera, bland annat öppenheten gällande födda DS affekterade valpar och tillgången till stamtavlor. Vi hoppas på att kunna initiera en populationsbaserad genom-scan (en förutsättningslös sökning av arvsmassan) inom år 2005. För att kunna utföra ett projekt av detta slag, krävs tillgång till DNA från ett stort antal RR hundar. Vidare, ett populationsbaserat laborativt tillvägagångssätt av detta slag är endast möjligt när data från många generationer (stamtavlor) finns tillgängligt – vilket är fallet när det gäller Rhodesian Ridgeback! Vi hoppas att kommer vara möjligt att identifiera det sjukdomsorsakande området i Ridgebackarnas DNA inom några år.

Får ni några kullar, i vilka sinusvalpar produceras, så sök upp Er forskningskontakt i respektive land. Detsamma gäller för er som vill bidra till projektet med kontrollmaterial (dvs. kullar i vilka inga DS-positiva valpar har producerats). Respektive forskningskontakt, samt undertecknad, behandlar Er medverkan som konfidentiell information. För alla ni fantastiska uppfödare och RR-ägare som redan har och förhoppningsvis fortsätter bidra med material – ett stort TACK!

Fotnot: denna artikel har distribuerats till samtliga Nordiska RR klubbar för publikation.

Referens

1. Salmon Hillbertz, N H C. 2004. Inheritance of dermoid sinus in the Rhodesian Ridgeback. In press J of Small Anim Pract.

Er du god til sprog???

Vores klubblad falder af og til over interessante artikler skrevet på "udenlandsk". Vi søger derfor nogle aktive sjæle som er gode til sprog og har lyst til at hjælpe os.

Kan du mere end bare skoleengelsk eller -tysk og har lyst til at holde formen ved lige på hyggeplan, så sig til.

Marianne Grønn Prior
pedeogkragen@mail.tele.dk
eller 75 28 79 28

Det skete på Kallerup i sensommeren.

Desværre nåede vi ikke at få licens til RR i denne sæson! Til gengæld har vi set mange flere RR til træning end nogensinde før, erklærede også KVF bestyrelsen. Vores hunde har tiltrukket en del opmærksomhed fra de andre medlemmer og KVF opmuntre og støtter os meget i vores anstrængelser for at opnå licens, eller 'blot' få vores hunde til at løbe for sjov.

Vi har opnået at endnu 2 RR løber fra lukket box. Hugo og Montie er store hanhunde og begge startede med at hoppe over haresporet og udforske græsplænen på midterarealet, i stedet for at løbe efter haren på sandbanen på ydersiden af sporet. Men de flotte fyrer med engagerede ejere, lærte hurtigt, og er nu meget tændt på at fange motorharen. Desværre sluttede træ-

ingssæsonen ved udgangen af oktober men de er begge parate til at tage deres solo-licens til næste sæson. De er også begge meget hurtige!

Her gik jeg og troede, at min RR han var hurtig ... men ha! –det er han nu ikke i forhold til de 2 førnævnte og han tænder heller ikke på sammen måde som tidligere. Om jagten på

den "ægte" vare over markerne derhjemme har noget med sagen at gøre, vides endnu ikke, men Busa har nu et par gange sagt "nej tak" til at komme i box, her sendt på sæsonen. Jeg fravælger personligt at tvinge min hund i box, for jeg synes hunden skal kunne lide det. Selvfølgelig kan man sagtens 'tage fat' og vise vejen men at kæmpe fysisk med hunden for at få den i box, er en negativ oplevelse for både hund og ejer, og ydermere med det mulige resultat, at hunden nu slet ikke ønsker at gå i box igen. Og så er der lige situationen, hvor hunden er for stærk for sin fører og opnår at 'vinde' i en fysisk kamp (altså, kommer ikke i box) ... det er bestemt ikke en god ting at give sin hund succesoplevelse i. Kan I forstille jer hvis dyrlægen en dag skal tage fat??

Nogle gange er det bare sådan, at hunden ikke vil gå ind i boxen men næste gang kan det være ligesom det aldrig skete og hunden går selv ind i

Cebu & Busa,
taget af René Rosenbeck-Larsen

boxen. Der er forskellige måder at tackle det problem på når/hvis det opstår. Og så var der lige dengang, da en duft på indersiden af boxen var mere interessant end at lågen åbnede og haren løb forbi. Jeg blev helt utilpas da min hund ikke kom farende ud som sædvanligt så jeg styrtede ind på banen foran boxen for at se, hvad der dog var sket med ham. Busa stod og slikkede intensivt på siden af boxen "uhm, tæve i løbetid"! Vi skiftede box og denne gang drønedes han afsted da lågen åbnede.

Vi har også set mange RR tæver hos KVF og de 2 mest regelmæssige er Bali og Cebu. Bali mistede lysten til væddeløb da hun blev falsk drægtig

men hendes "bo-søster", Simba (Visla-Border Collie mix), klarede endnu engang at få Bali til at vise interesse efter hun kom ud af "drægtigheden". Det må være søskende-konkurrencen der gør det, for Busa kunne ikke få Balis interesse til at stige, selvom vi satte dem sammen i løb. Simba er meget speciel og hun var allerede tændt inden hun vidste hvad væddeløb drejede sig om. Man kan høre på hele arealet når Simba er tændt men det er væddeløbsfolk vant til, så til jer med "tændte" hunde; skæld ikke alt for meget ud på din hund, hvis den udviser stor utålmodighed for at løbe. Utålmodighed giver større fart!

Cebu har også været regelmæssigt på banen i den sidste del af sæsonen. Cebu var lige så hurtig til at lære det med at løbe som Hugo og Montie. Cebu fik lov at gå i lukket box efter et minimum antal træningsgange, well, i hvert fald for en RR! Vi er ikke sikre på hvad der gik galt men Cebu begyndte at modsætte sig den lukkede box og vil starte næste sæson fra åben box, for så langsomt at vænne sig til boxen igen og blive glad for at komme derind. Busa og Cebu har løbet sammen fra box og virkede meget ens i fart men måske næste sæson vil ændre på det. Cebu er nemlig på slankekur og med færre kilo at løbe rund med, jo hurtigere bliver hun jo. Stakkels Busa, mon slet ikke der bliver nogen tilbage på hans (langsommere) niveau?

Sandy, min egen tæve, er blevet en rigtig lille løbsstjerne. I husker måske at Sandy ikke ville løbe banen rundt i begyndelsen af sæsonen. Nu går hun både glad i box og løber sammen med de store, fremmede RR hanner. Hun er lige så hurtig som hannerne og kan vi bare få dem alle til at løbe sammen uden at puffe til/snerre af hinanden (fighting), har vi nogle rigtige spændende væddeløb at byde på i fremtiden. Der ligger dog lidt arbejde i at vænne hundene til at løbe sammen uden at blive gale på hinanden ... også når haren stopper!

Mundkurve har været et noget omdiskuteret emne mellem RR hanhundejere (tæverne er som regel små nok til at passe standard størrelserne). De standard mundkurve vi kan importere, er egentlig ikke store nok til en

Sandy & Hugo,
taget af René Rosenbeck-Larsen

RR hanhund. Endvidere ville det være langt bedre hvis mundkurvene var lavet af blødt læder og ikke "wire", for skulle sådan en stærk hund virkelig blive sur, er der risiko for at wiren knækker eller de får den mellem tænderne. Plastik mundkurvene er heller ikke ideelle idet de alt for let kan fjernes af hunden selv, da de kun er fastgjort med en rem omkring nakken. "Wire" kurvene er også fastgjort med en strap over hovedet og kan således ikke flås af, af hunden selv. Montie's forældre vil måske udforske mulighederne for at få nogle løbsmundkurve speciellavet i læder inden vi påbegynder den nye sæson i 2005. Vi håber og venter spændt på nyt i mundkurveopfindelser ...

Næste sæson starter i marts 2005 og det ser ud som om, vi kan lægge an med at træne sammensatte løb, hvorefter licensen til RR skulle være opnåelig på et tidspunkt næste sommer. Vi håber meget at se noget mere til de RR ejere som allerede har besøgt KVF og som kunne tænke sig at lade deres hund tænde på, og afreagering ved, at løbe efter motorhære ... for sjov eller for licens, er ganske underordnet.

Glade løbshilsener,
Birgit

Jeg hedder "Supa"...

Nå nej! ... i virkeligheden hedder jeg Thorhusets Fairchild Faustina

Men nu til sagen. Min mor har længe villet skrive om mig, for der er ganske meget at berette, men hun har ikke kunnet finde tid til det, fordi hun har travlt med at udvikle nye produkter til hund og kat, som kan hjælpe dem med at bevare sundhed og godt helbred. Derfor har hun bedt mig om at nedfælde min historie som I sikkert kender forhistorien til fra tidligere artikel i medlemsbladet.

Kort fortalt blev jeg født 12. juli 1997 som tredje hvalp i et kuld på fem, hos kennelen Thorhuset. Min første "rigtige menneske familie" havde bestilt mig lang tid i forvejen, og mine første fire år hos dem var dejlige og trygge. Dog var der et lille problem – jeg lærte ikke at være alene, fordi min menneske-far altid havde mig med overalt. Desuden var jeg blevet bange for nytårsfyrværkeri engang og derfor kunne jeg ikke tåle høje lyde.

En dag havde min menneske-far fået nyt arbejde og jeg kunne ikke længere være sammen med ham hele tiden ... min menneske-mor blev meget ked af at jeg ødelagde ting og sager, når jeg var alene hjemme. Til sidst kontaktede mine mennesker Ridgeback klubben for at finde en ny familie til mig. Det var i 2001. Inden omlaceringskoordinatoren dog kunne finde en god ny familie til mig, fandt min første familie et nyt sted, hvor jeg tilbragte det næste års tid. Det var ikke et rart sted jeg kom hen... og det er en tid jeg gyser ved når jeg tænker tilbage.

Min anden menneske familie havde i forvejen en labrador hund – som jeg fik børn med – 7 hvalpe i alt. Min anden familie kunne ikke lide mig, alt hvad jeg gjorde var forkert og jeg blev mere og mere bange fordi jeg fik meget straf når jeg ikke kunne "gætte" hvad jeg skulle eller ikke måtte. En dag kom en dame forbi som diskuterede noget med mine mennesker og

dagen efter kom hun igen, og der smed min anden menneske-far mig ud ad døren og jeg så aldrig mine hvalpe igen. Min anden familie ville have aflivet mig, fortalte min tredje menneske-mor, og jeg var blevet forfærdelig tynd hos min anden familie, hvor jeg havde lært at man ikke kan stole på mennesker.

Min nu tredje familie havde opdræt af Dobermann hunde – uha – Min menneske-mor var meget sød men placerede mig i samme løbegård som en Dobermann tæve. Det gik galt fordi hun ikke kunne lide mig. Resultatet var at jeg måtte til dyrlæge fordi hun havde bidt mig rigtig meget i halsen. Min tredje menneske-mor sagde at hun havde redet mig fra dårlige forhold men hun kunne ikke beholde mig, og ville derfor finde en ny familie

til mig. Godt en måned gik. En aften ringede telefonen og min tredje menneske-mor snakkede længe om mig og det hun vidste, havde hændt mig. Måske var der en ny familie på vej ind i mit liv?!, måske var jeg alligevel ikke en uheldig hund som ingen ville have, eller kunne lide!. Jeg hørte min tredje mor sige ok du ringer igen når du har snakket med din mand.

Da hun lagde røret på var hun ikke særlig optimistisk og mente ikke vedkommende meldte sig igen. Hvad hun ikke vidste var, at damen som havde ringet havde blandt andet arbejdet med "problemdyr" (heste, hunde og katte) i mange år og, at hun og hendes mand havde de sidste ti år ønsket sig en Ridgeback...men havde regnet med at købe en hvalp. Da hun fandt min salgsannonce i den blå avis blev hun dog nysgerrig for der måtte da

være "meget" galt med en Ridgeback til den pris Så det ville hun vide mere om og derfor ringede hun. OG DET VAR MIT HELD!!!

To lange dage gik og igen en aftenstund ringede telefonen. Damen var igen i telefonen. Nu holdt jeg vejret spændt. Jeg kunne høre på min tredje menneske-mor at de lavede en aftale om at mødes ved Dyreinternatet Tingskoven i Århus – "skulle jeg ikke med?". Næste dag – det var fredag i September 2002 kørte min tredje menneske-mor og jeg til Tingskoven. Da vi ankom steg damen fra telefonen ud af sin bil og kom stille og roligt hen til os. Hun hilste først på min menneske-mor og slutteligt satte hun sig på hug og hilste forsigtigt på mig. Igen snakkede begge "mødre" med hinanden og efter lang tid tog min fjerde menneske-mor mig med i sin bil og vi kørte syd på. Nu var jeg meget træt og vi havde da også kun lige startet med at køre, så måtte jeg tage mig en lur.

Ved Vejle mente min menneske-mor, som i øvrigt hedder Rebekka, at jeg nok skulle tisse. Så vi tog ind på en rastepads og så gik vi en lang tur sammen – hun virkede meget rolig hende Rebekka!. Så ankom vi til mit nye hjem – Wauw hvor var der bare mange dyr!! Der var heste, køer, grise, høns og katte. Og alle kom for at hilse mig velkommen. De gjorde mig slet ikke noget. Jeg måtte knibe mig i poten. Og så kom en mand hen til mig. Han virkede sød, men mindede mig om noget jeg havde oplevet hos min anden familie, så jeg skyndte mig om bag ved Rebekka, i sikkerhed. Manden stoppede op og gav Rebekka et knus, så hun kunne altså lide ham der?!. Måske var han ikke så slem endda?!. Han satte sig på hug ligesom Rebekka havde gjort det ved Tingskoven, måske man skulle vove at hilse på ...forsigtigt!. Manden, som hedder Allan, gjorde ikke antræk til at komme nærmere så jeg fik meget god tid til at se ham an inden jeg snuste til ham for første gang. Ikke så ringe!!.

Efter Rebekka, Allan og jeg havde været en lille tur rundt på gården, gik vi ind i huset og jeg fik at se hvor min mad og min nye seng stod. Allan

havde lavet noget mad til mig – rugbrød med leverpostej og efter at have spist en god stor portion sagde Rebekka at nu kunne jeg gå ind og lægge mig i min nye seng....det turde jeg ikke, ikke alene i hvert tilfælde. Så jeg fik lov til at ligge under bordet medens Rebekka og Allan drak lidt kaffe og snakkede om mange forskellige ting.

Efter godt en times tid vågnede jeg og blev meget bange – hvor var jeg og hvad var det for stemmer??!! . Jeg for op og lige da jeg skulle til at flygte kaldte min nye menneske-mor på mig og jeg fik en godbid da jeg kom hen til hende. Puha sikke en forskrækkelse. Måske var det ikke så ringe et sted?

Den første tid jeg boede hos min nuværende familie var der rigtig mange ting som var anderledes – alle de mange forskellige dyr – og de boede der alle sammen uden at der opstod problemer!. Katte kendte jeg jo til på forhånd og vidste at de altid bestemte. Men de fire nye katte-venner jeg fik var rigtig dejlige fordi de lod mig sove foran kaminen i stuen selvom jeg var "den nye".

Min menneske-mor har to firmaer et coaching og rådgivningsfirma, og et andet firma hvor de laver naturlige og sunde produkter til dyr. Hvorom alting er så var jeg bange – MEGET BANGE – for at blive alene og fulgte min mor overalt som en skygge. Min menneske-far arbejdede i et firma langt hjemmefra og ham så jeg ikke så meget til midt på dagen. Derfor knyttede jeg mig til min menneske-mor, som jeg slet ikke kunne undvære.

Ca. 1 uge efter jeg var flyttet til min nye familie lod min mor mig være alene i ca. ½ minut og kom så tilbage, åbnede døren og gjorde som ingenting. Meeen hun havde jo været væk, det havde hun altså!, og det kunne jeg bestemt ikke lide. Så jeg havde nået at hyle og skrabe på døren for at komme ud til min mor. Denne procedure lavede min mor mange gange hver dag. Pludselig var hun væk, pist borte, og næste øjeblik var hun tilbage igen. Med tiden fandt jeg ud af at det ikke var helt så slemt at blive efterladt, men det tog lang tid. Her vil jeg stoppe og lade min menneske-mor fortsætte så jeg kan hvile hjernen lidt.

Vi havde altid ønsket os en Ridgeback, på grund af deres stabile temperament, deres diplomatiske adfærd og sunde fysik. Så da vi så salgsannoncen i den blå avis, kontaktede vi sælger og fik hele den lange forhistorie. Vi overvejede grundigt tingene også fordi Rebekka arbejder med problemdyr i hverdagen. Vi endte med at købe Supa, vel vidende at der ventede meget arbejde og tålmodighed forude. Problemerne var mange og faktisk kunne Supa slet ikke være alene overhovedet. Hun hylede og ødelagde

døre, skrabe på væggene så hendes poter blødte, og meget andet - hun virkede nærmest "sindssyg". Det første halve år var det svært overhovedet at forlade Supa blot få sekunder, og "træningen" med at lade hende være alene gik kun ganske langsomt fremad.

Efter godt 1½ år var Supa gradvis blevet bedre til at være alene i meget korte perioder, men samtidig havde hun det meget dårligt med det. Hun rystede over hele kroppen og klappede med tænderne af angst, når hun mærkede, at nu skulle hun være alene. Hvis vi ikke holdt fast i halsbånd eller havde hende i snor stak hun af for at undgå "straffen" som det var at blive efterladt helt alene - kort sagt det var bedre men langt fra godt.

Vi prøvede, som supplement til "træningen", nogle urtabletter fra VetCur Biotec, der bruges til psykisk stressede hunde. De første par uger hvor hun fik tabletterne, var der ikke den helt store forandring at spore. Vi bemærkede dog, at Supa virkede lidt "gladere" og hun sov roligere om natten. I løbet af 3. og fjerde uge skete der så en hel del. Venner og familie som kom og besøgte os bemærkede, at Supa kom hen til dem og hilste på,

hvilket hun før helt havde undgået. Desuden deltog hun i tiltagende grad i aktiviteterne omkring hende, f.eks. begyndte hun at lege med vennernes børn, som hun da havde kendt i 1½ år, men ellers helst undgik. Vi oplevede en markant ændring i hendes adfærd vedrørende hendes "alene hjemme" problem. Det første vi bemærkede var, at hun om end ikke jublende glad, men dog frivilligt gik ud og lagde sig i sit "hus" når hun skulle være alene. Hun rystede ikke længere når vi forlod hende. Den helt store overraskelse fik vi dog en aften hvor der blev affyret fyrværkeri i nærheden, noget som normalt fik Supa til at ryste over hele kroppen, klapse med tænderne og gemme sig under nærmeste seng. Hun reagerede simpelthen slet ikke på det.

Vores positive vedholdenhed og urtabletternes harmoniserende virkning på psyken, har hjulpet Supa til at genvinde sin psykiske ligevægt og hun er i dag er en socialt velfungerende hund, som nemt kan være alene en hel dag. Rebekka har heldigvis et arbejde hvor man tillader at hunde må komme med, så Supa er typisk alene 3-4 af ugens dage 2 og 8 timer af gangen og det går fint.

Hele Supa's familie vil sige hjertelig tak til Ridgeback klubbens omplaceringskoordinator (Lena), som har været meget engageret i perioden lige før og efter vi fik Supa. Desuden vil vi udtrykke vores dybfølte taknemmelighed til Supa for den MEGET stærke psyke hun har, for ellers havde hun ikke klareret det hun har været igennem. Til slut håber vi at mange flere vil påtage sig den relativt beskedne indsats det er at tage en voksen problem hund ind og give den det liv enhver hund egentlig fortjener. Supa's hjem er og bliver hos os resten af hendes dage.

Kærlig hilsen
Rebekka Gadeberg

**Ridgeback-weekend
2005**

6. og 7. august 2005 i Jylland.

*Vi ønsker alle vore
RR-venner og -bekendte*

*Glædelig Jul
&
Godt Nytår*

Årets Brugshund 2004

Rev. 19/11 2004

Point kan kun opnås på alle officielle DKK, DcH og PH konkurrencer eller prøver (ikke på uofficielle konkurrencer, f.eks. DcH venskabs- og klubkonkurrencer, samt PH's klubkonkurrencer). Resultater fra DKK's og DcH's nordiske og/eller internationale samarbejde er ligeledes pointgivende.

For at være med skal du indsende de to bedste officielle resultater, som er opnået mellem d. 1. januar 2004 og 31. december 2004.

Point tælles som procent af det maksimale opnåelige, dvs. har du fået 135 ud af 150 mulige tæller det 90 point. Dette for at såvel en LP1 hund, som en Dch elitehund kan opnå titlen "Årets Brugshund".

Kun resultater opnået mens hundefører(e) er medlem af RRK er tællende.

Hunde som rykker en klasse op i løbet af året kan deltage med resultater fra begge klasser – der kan også deltages med f.eks. både resultater fra DKK, DcH og PH's prøver/konkurrencer samtidig. Det er hundens resultat der tæller, så den kan deltage med flere førere.

Hvis "Årets Brugshund" har alle sine resultater fra en klasse og disse er oprykning berettigende, kan den året efter kun deltage om næste års titel med resultater opnået i højere klasse. Dette gælder for DKK's klasser. Hos DcH og PH er der "tvangsoprykning".

Ved pointlighed vinder den hund som har det opnået det højeste enkeltstående resultat.

Skulle der være nogle som har opnået resultater som ikke er ved DKK, Dch eller PH er de meget velkommen til at indsende resultaterne, som så vil blive nævnt i bladet og, hvis mulig, vil reglerne bliver rettet (året efter) så også disse resultater kan gælde i konkurrencen.

Kopi af kritikker vedr. "Årets Brugshund 2004" sendes senest 1. februar 2005 til: Marianne Grønn Prior, Lydumvej 20, 6830 Nørre Nebel.

Eventuelle spørgsmål sendes til pedeogkragen@mail.tele.dk eller kontakt mig på tlf. 75 28 79 28.

Årets LP1, LP2 og LP3 hund 2004

Der skal kun indsendes et resultat for at være med i konkurrencen. Årets lp-hunde er den hund som i den enkelt klasse har opnået det højeste resultat på en officiel DKK lp-prøve. Resultat skal være opnået mens føreren er medlem af RRK. Hvis resultatet er oprykning givende, kan der kun deltages i højere klasser året efter.

Kopi af kritikker vedr. "Årets LP1, LP2 og LP3 hund 2004" sendes senest 1. februar 2004 til: Marianne Grønn Prior, Lydumvej 20, 6830 Nørre Nebel.

Eventuelle spørgsmål sendes til pedeogkragen@mail.tele.dk eller kontakt mig på tlf. 75 28 79 28.

Resultat af urafstemningen 2004

Resultatet af klubbens urafstemning vedrørende ændringsforslag af § 12 punkt 9 i "Love for Rhodesian Ridgeback Klubben" blev enstemmigt vedtaget.

Vi kan nu officielt vælge en hvalpeanviser.

Antallet af stemmer var ikke imponerende – vi modtog kun 4 kuverter med i alt 8 stemmer.

Men det må man jo tage som et udtryk for at sagens kerne ikke var noget der umiddelbart faldt medlemmerne (nemlig jer derude...) for brystet.....

Ridgebacken's

Brugs-NEWS

Øvelsen: "PLADS"

Hver gang hunden går tæt ved dit venstre ben, belønnes den med "dygtig + godbid eller andet den sætter pris på. Ignorer den, når den forlader dit ben og beløn igen, når den af sig selv går ved dit venstre ben. (Tålmodighed og lade hunden tænke selv). Efter nogle gange vil hunden automatisk søge hen til dit ben, for det var der belønningen var.

Når du har kontakt med hunden og den så selv søger mod benet hver gang du går fremad sættes der det ord på, som man gerne vil bruge for at få hunden til at gå ved venstre ben fx "PLADS". Men det kunne være hvilket som helst ord. Hunden er ligeglad, den forstår alligevel ikke ordet før DU har lært den hvad ordet betyder.

Derefter øges sværhedsgraden dvs. du træner forskellige steder og med forskellige forstyrrelser. HUSK ALTID gå ikke hurtigere frem end du er helt sikker på, at hunden forstår, hvad det er du vil have den til.

Slut altid med succes. Ikke noget med at blive ved indtil hunden er led og ked af øvelsen.

Og husk på at ridgebacks ofte er for intelligente til at ville blive ved med det samme gang efter gang.

GAB... siger de så.

Go' arbejdslyst

Lenes trænings TIP:

- Ignorer uønsket adfærd/opførsel
- BELØN ønsket adfærd/opførsel, så er din hund aldrig i tvivl om den gør det "rigtigt"

- Forvent aldrig mere af hunden end DU har lært den.

Lene og Kali i "plads" til LP3
(lydighedsprøve i klasse 3)
i Rolfsted på Fyn.

Her kan DIT "brugsfoto" være næste gang med en "lille" forklarende tekst, så kom bare i gang.

Aktiviteter og prøver:

Hvilken prøve	Hvor	Hvornår	Sidste tilmeld.	Kontakt tlf.
LP	DKK Billund	05.12.04	10.11.04	75 61 20 04
LP	RRK St. Merløse	11.12.04	06.11.04	Se RRK-hj.side
LP	DKK Esbjerg	02.04-03.04.05	14.03.05	74 47 10 02

Dette er kun et lille "prøveudpluk" se evt. disse sider:

- www.dansk-kennel-klub.dk
- www.dch-danmark.dk
- www.rotweiler.dk

Resultater fra diverse prøver:

Ahali Fanis Akali & Lene Tornkjær	LP3 på RR-dagen- Juelsberg	Point 218/280	2.pr
Lewanikas Caziba & Jette Fuglsang	LP1 RR-dagen- Juelsberg Bedste LP	Point 148,5/180	2. pr.
Ahali Fanis Akali & Lene Tornkjær	LP3 DKK Rolfsted	Point 206/280	2. pr.
Hunting Choir's Issa & Jo-ann Nielsen	LP3 DKK Rolfsted	Point 125,5/280	0. pr.

Hvis du vil have dit prøveresultat i bladet sendes KOPI af prøveresultat til:
Lene Tornkjær, Tværgade 9, 6621 Gesten. Eller E-mail: lenetornkjaer@hotmail.com

Håber denne nye side kan være lidt inspiration til at komme i gang med at "bruge" din Ridgeback

Go' fornøjelse
Lene & Kali

Udstillinger i 2005:

RRK udstillinger:

11 december 2004 i St. Merløse Fritidscenter.
Anmeldelsesfrist 5. november 2004.
Dommer Jesper Pedersen, Danmark.
I tillæg til udstillingen afholder klubben julefrokost for alle der har lyst. Mere information samt tilmelding på klubbens hjemmeside: <http://ridgebackklub.dk>

DKK udstillinger:

7. november 2004 i Herning.
Anmeldelses frist 2. oktober 2004.
Dommer Ellis Hulme fra Storbritanien.

Regionsarrangementer - Vest:

Ingen arrangementer planlagt p.t.

Hold øje med klubbens hjemmeside for kommende arrangementer: <http://www.ridgebackklub.dk/>

Regionskontakt: Helle Lauridsen, tlf. 8624 4069,
e-mail: helle@kibutata.dk

Regionsarrangementer - Øst:

Kallerup Væddeløbs Forening er lukket for sæsonen. Banen ligger på Kallerupvej, 2640 Hedehusene (nær Roskilde) og foreningen byder alle velkomne til at prøve ovalløb med deres hund. Herefter koster det kr. 20 per hund for træningsløb for ikke-medlem.

Der er træning på banen hver søndag fra kl. 11.00 (dog ikke på løbsdage - check KVF's kalender på <http://www.kvf-dog racing.dk/> for at se hvornår de starter op igen.

Regionskontakt: Sonja Olsen, tlf. 4362 6052,
e-mail: sot@codan.dk

Hvalpeanviseren informerer:

Født	Fars navn	Mors navn	Opdrætter
16/10 2004 5 hanner og 2 tæver	Witches LeCremes Trick HD: B AA: 0	Kinyemi Anzi A'Xola HD: A AA:1	Kennel Ellemosen's, v/ Margit Sand Gedhusvej 18, 7451 Sunds Tlf. 9714 5428, ellemosens@vip.cybercity.dk
27/10 2004 6 hanner og 3 tæver	Lionhunt Fana Simba HD: A AA: 0	Isilwane Inja Azi HD: A AA:1	Kennel Isilwane, v/ Vivian Poulsen Momleby 5, Lundeborg, 5874 Hesselager Tlf. 62 25 40 29, inja@tiscali.dk

Hvalpeanviser:

Kirsten Hansen, tlf. 3641 4490
e-mail: ekmann@jubiiemail.dk

Omplaceringen informerer:

Dheenas forældre er blevet skilt og skal flytte i lejlighed. Derfor søger hun et nyt hjem. Hun er en sød og rar og meget rolig hund (lidt lad) der er vandt til små børn. Hun kan godt være alene hjemme om dagen uden at lave ballade. Bare ikke i fyrværkerisæsonen! Hun fungerer generelt godt med andre hunde, specielt hanhunde, bare de lader være med at gøre seksuelle tilnærmelser! Forældrene er svenske, men det har ikke givet problemer i opdragelsen. Kan have besvær med hørelsen når hun løber frit og ser en hare eller lign.. Virker til tider en anelse dum. Har bla. torpederet en gittetlåge i jagten på en kat, hvilket resulterede i en blødende pote og formodentlig kraftig hovedpine. Hun er glad for mad og hundefoder kan også spises hvis det bliver blandet op med leverpostej. Elsker rød peber. Nogen god jagthund bliver hun aldrig da hun er ekstrem skudrød.

Omplaceringskoordinator:
Margit Sand, tlf. 97 14 54 28, e-mail: ellemosens@vip.cybercity.dk

Kennelsiden

Kinyemi

Nada Nikolic & Anders Kjærsgaard
 Dublinvej 25
 DK-2300 København S
 Tlf./Fax. 3255 6026 Mobil 4056 4067
 E-mail: kinyemi@kinyemi.com

Hazina's

Ebbe M. Møller & Lena Carlsson
 Fuglesangsvej 27-i
 DK-3460 Birkerød
 Tlf. 4581 1040 Mobil: 4097 5571
 E-mail: rr@hazinas.dk
 Web: <http://hazinas.dk>

En annonce på kennelsiden koster 100 kr. om året - dvs. 25 kr. pr. blad.

Annoncen består af kennelnavn, navn og adresse på ejer(e) og kennellogo.
 Layoutet er fast - som i tidligere blade.

Ønsker du at få en kennelannonce på siden, så indsend oplysninger til bladansvarlige Marianne Grønn Prior.

Bagside-hunden:

Caziba, ejet af Jette Fuglsang

